

LASKAV*ST

*NADĚJE ZLÍN
OBČASNÍK 2023

ÚVODNÍ SLOVO

Milí kolegové,

kdysi dávno jsem četla krátkou povídku, kterou si, prosím, nespojujte s naším Domovem. V jakýchsi periodách se mi vždy vrací.

Je o starém muži, jmenoval se Josef. Žil spokojeným životem, v útulném domě, s pěknou zahrádkou. Žena mu umřela před pěti lety, měli spolu krásný život, moc se milovali. Vychovali tři děti, které se rozletěli po celém světě. Děti by se rády postaraly o svého otce, ale on se nechtěl stěhovat někde, kde by si nemohl se svým sousedem popovídat. Starost o dům a zahradu byla pro něj už hodně namáhavá, a proto se rozhodl, že půjde do Domova pro seniory.

Když ho přivezli před Domov (byla to budova, která má svá nejlepší léta za sebou), čekala ho tam pečovatelka Marta. Josef vystoupil z auta a srdečně se vítal s Martou. Ta byla zaskočena, protože tuto reakci nečekala. Josef nadšeně zvolal: „Tak tady budu bydlet, to je nádhera.“ Vešli dovnitř a zrovna se opravoval odpad, nic moc vůně. Josef opět radostně zvolal: „Konečně jsem se dočkal a můžu být tady!“ To už Martě začalo vrtat v hlavě, protože znala slabé stránky Domova. Když ho dovedla do pokoje, který byl vybaven nábytkem typu „co kde zbylo“, řekl: „Já jsem tak šťastný!“ Marta to nevydržela a muže se zeptala: „Opravdu jste šťastný? Vždyť se to nedá srovnat s vaším domovem. Jak můžete být šťastný?“ Josef odpověděl: „Martičko, já jsem se tak rozhodl!“

Chtěla bych se vždy správně rozhodnout.

Přeji vám spousty sil, které jsme načerpali teď v létě, abychom dokázali rozdávat laskavost svým blízkým, kolegům i klientům. Čas letí a nás čeká poslední třetina tohoto roku.

„Z vašich úst ať nevychází nic zlého, vaše slova ať jsou dobrá, posilující tam, kde je potřeba a užitečná těm, kdo je slyší.“ BIBLE, EFEZSKÝM 4:29

PŘEDSTAVENÍ MARTINA STAŠKA

Jmenuji se Martin Stašek, v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež ve Vizovicích působím od září roku 2006. K této profesi jsem se dostal díky tomu, že jsem se s rodinou přestěhoval z Bohumína do Vizovic a tehdy se mi naskytla příležitost pracovat s mladými lidmi ve Vizovicích. Neváhal jsem, protože práce s dětmi mě vždy lákala a zkušenosti jsem měl z letních táborů a lyžařských kurzů, kde jsem vyučoval děti základům lyžování nebo snowboardingu. Mám vystudovanou vysokou školu ekonomickou v Ostravě, proto jsem si musel doplnit vzdělání v sociální oblasti. Je to neuvěřitelné, ale v NADĚJI působím již 17 let a musím říci, že se člověk má stále co učit. Za tu dobu mi přibýlo několik vrásek, mám dospělé dvě dcery a stále dostatek energie na rozdávání. Po celou dobu se snažím dětem nabídnout něco ze sebe, co mě baví a provází životem od útlého věku a tím je sport, který mne provází v mém životě. Věnuji se volejbalu, fotbalu, lyžování, miluji jízdu na kole, snowboarding a pobyt v přírodě, kde nabírám svou energii. Když mám volnou chvíli, věnuji se včelaření, ke kterému mě přivedl můj tatínek. V klubu se věnuji sportu s dětmi, které si na pravidelné sportovní aktivity v klubu zvykly a berou to jako samozřejmost a čas, kdy si společně protáhneme svá těla, a přitom stihneme probrat spoustu zajímavých témat. Během mého působení v klubu se zde vystřídalo několik spolupracovníků, kteří svou přítomností přinesli něco nového, obohacujícího pro děti. Dnes mě potěší, když si někdo z našich klientů vzpomene na kolegu nebo kolegyni, kteří tady působili před lety a děti zajímá, jak se ten dotyčný má a co dělá. Pro mě je to známka toho, že se nám s dětmi podařilo navázat důvěrný a přátelský vztah. Musím se trochu pochlubit, za dlouhá léta strávená v klubu jsem povýšil na pozici vedoucího střediska NADĚJE ve Vizovicích, za to jsem rád a vážím si této důvěry. V současné době jsem v klubu s kolegyní Erikou, která se věnuje výtvarným a rukodělným činnostem s dětmi, máme tak své role a činnosti v klubu rozděleny a perfektně se doplňujeme. Domnívám se, že můžeme dětem nabídnout bohaté a plnohodnotné trávení volného času se spoustou aktivit, nebo si mohou s námi jen tak popovídat a odpočinout si.

MARTIN STAŠEK
VEDOUČÍ STŘEDISKA VIZOVIC

PRACOVNÍK ROKU NZDM 2022

Náš kolega Martin Stašek se může pyšnit získaným oceněním „Pracovník roku NZDM Zlínského kraje“, z čehož máme všichni v NADĚJI velkou radost. Martin pracuje v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež již 17 let. Je velmi pracovitý, spolehlivý a ochotný. Mimo jiné se aktivně věnuje sportovním aktivitám pro mládež z místní základní a střední školy. Martin ke každému přistupuje s láskou, respektem a jeho velkou předností je pozitivní pohled na život a optimismus. Nikdy neztrácí nadhled, nebojí se improvizovat a poradí si opravdu v každé situaci. Martin je pro děti kamarád a důvěrník. V místní komunitě se podílí na rozvoji naší činnosti a klubu dělá dobré jméno. Martin je opravdový srdcař a my jsme moc rádi, že ho v týmu a VITKu máme.

ANETA KVAPILOVÁ
FUNDRAISER

PŘEDSTAVENÍ JANY VRBOVÉ

Jmenuji se Jana Vrbová. Od listopadu roku 2020 jsem pracovala v denním stacionáři pro osoby s demencí ve Zlíně jako sociální pracovnice. Práce mě bavila a líbila se mi různorodost, kterou nabízí. Stále jsem se učila a učím novým věcem. Příběhy klientů, kteří k nám do stacionáře dochází, jsou různé. Některé veselé, jiné smutnější. V dubnu letošního roku jsem dostala možnost z pozice sociální pracovnice přestoupit na pozici vedoucí denních stacionářů. Máme dva denní stacionáře, každý má kapacitu 10 klientů. Byla to pro mě velká výzva, s kterou jsem se snažila a snažím poprat, co nejlépe umím. Stále mě potkávají nové věci k řešení, mám se toho hodně co učit, ale práce mě baví a vidím v ní smysl. Nejlepší pocit je, když vidím, jak jsou klienti u nás spokojeni a také pečující, kteří nám dávají pěkné zpětné vazby a jsou rádi, že je o jejich blízké postarane.

Tento rok je to 10 let od otevření stacionáře a já věřím, že ještě spoustě klientům i jejich blízkým budeme moci být oporou a pomocí v nelehkém období v životě, kterým život s demencí bezpochyby je, a toto období jim zpříjemnit, jak jen to je možné.

JANA VRBOVÁ
VEDOUcí DENNÍCH STACIONÁŘŮ
PRO OSOBY S DEMENCÍ

Z VIZOVIC AŽ DO BERLÍNA ANEB PŘÍBĚH HONZY, LETITÉHO KLIENTA NADĚJE

VE SVÝCH 7 LETECH NASTOUPIL HONZA ŠIMÁK DO NÍZKOPRAHOVÉHO ZAŘÍZENÍ PRO DĚTI A MLÁDEŽ VE VIZOVICÍCH. O PATNÁCT LET POZDĚJI, V ČERVNU 2023, UŽ SE NA FOTOGRAFII USMÍVÁ SE STŘÍBRNOU MEDAILÍ NA KRKU. ALE TO JSME TROCHU PŘEDBĚHLI, TAKŽE POSTUPNĚ...

V nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež se Honza učil základním návykům – hygienickým, komunikačním. A také mu zde pracovníci pomáhali s přípravou do školy. Do roku 2019 totiž studoval praktickou školu. „Každodenně jsme drilovali malou násobilku, dokud ji Honza perfektně neuměl,“ vzpomíná dnes Martin Stašek, vedoucí střediska Vizovice. „Matematika pro mě byla dost těžká,“ říká dnes Honza. Pravidelný nácvik počtů mu ale velmi pomohl, v roce 2021 se vyučil prodavačem.

A protože je nízkoprahové zařízení pro děti a mládež věkově omezené, nastal další posun – rok po vyučení Honza nastoupil do sociálně-terapeutických dílen na Svíčkárně. „Nejdříve jsem měl docela obavy, nevěděl jsem, co mě čeká,“ přiznává. Aklimatizoval se ovšem okamžitě. „V dílnách mě velmi baví výroba svíček a mýdel,“ vyjmenovává Honza. V rámci pracovních činností patří k těm vůbec nejzdatnějším klientům. Zmiňuje také, že během roku si na Svíčkárně našel spoustu přátel. A také přítelkyni, rovněž klientku využívající služeb sociálně terapeutických dílen.

Turbulentní období plné změn a nových zážitků dosáhlo svého vrcholu letos v červnu, kdy se v Berlíně uskutečnila Speciální olympiáda. Honza byl vybrán do fotbalového mužstva České republiky. Se svými spoluhráči vybojoval fantastickou stříbrnou medaili, a dokonce se v rámci českého národního mužstva stal nejlepším střelcem!

„Přitom když s fotbalem začínal, nestíhal fyzicky, rychlostně, ani technicky,“ vzpomíná Martin Stašek na dobu, kdy Honza dělal první fotbalové krůčky. Ty mu pomáhali zajistit rovněž pracovníci ze zmíněné vizovické služby. Každý pátek tak Honza trénoval pod vedením trenérů na umělém povrchu, a zlepšoval se každým dnem. A zlepšil se natolik, že se dostal do reprezentace a splnil si to, o čemž snad ani nesnil. „Na olympiádu nikdy nezapomenou, při úvodním ceremoniálu jsem měl husí kůži,“ říká Honza doslova.

A tím jeho snaha, jak sám potvrzuje, nekončí. Těší se, až se zúčastní dalších olympijských her za 4 roky, tentokrát v Sydney. A další milník? „Chtěl bych si najít placenou práci,“ zakončuje Honza své zajímavé povídání.

ADAM ZÁVADA
SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK

LÉTO NA CHRÁNĚNÉM BYDLENÍ

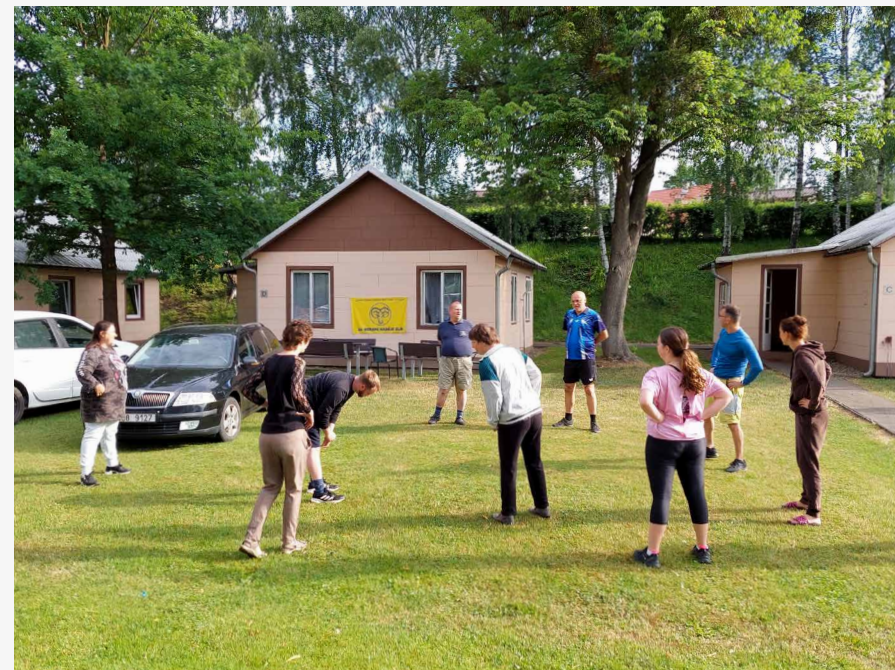
Klienti chráněného bydlení si letošní léto užívají naplno. Jedni se zhlédli v návštěvě hudebních festivalů – Lážo Plážo, Zlín žije, Masters of Rock; druzí si zase oblíbili cestování a poznávání nových míst či trávili čas u vody s přáteli. Většina klientů se také zúčastnila sportovního soustředění SK Berani Naděje Zlín v Rožnově pod Radhoštěm, kde zocelili fyzickou a zbystrčili orientační smysly, a to např. díky geocachingu. K létu patří neodmyslitelně i zasloužená dovolená, kterou si klienti letos užili jak v tuzemsku, tak v zahraničí. Tuzemskou dovolenou prožili v srpnu v kempu u Vranovské přehrady, tu zahraniční strávili v září v Chorvatsku u moře. Mezi dovolenými zvládají klienti věnovat péči i své zahradě, kterou nově zdobí vyvýšené záhony. Do těchto záhonů klienti již vysázeli, co se dalo - např. rajčata, hrášek, jahody, ředkev a nejrůznější bylinky. V neposlední řadě je letní období na chráněném bydlení plné narozeninových oslav a večerů u grilu či ohniště.

VERONIKA CHURÁ
SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK

LETNÍ SPORTOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SK BERANI NADĚJE ZLÍN

Jako každý rok, tak i letos se konalo již tradiční letní soustředění sportovců SK Berani Naděje Zlín. V tomto roce jsme opět po letech zavítali do nádherného kempu v Rožnově pod Radhoštěm, kde se soustředění zúčastnilo na 20 sportovců klubu pod vedením pěti zkušených trenérů. Soustředění se neslo ve znamení zlepšování sportovních dovedností, a to především v oblasti stolního tenisu, turistiky, plavání bowlingu či bocci. Každý den jsme odstartovali kvalitní rozčvičkou a vydatnou snídaní. Poté následovalo rozdělení do skupin a poctivý trénink. Velice děkujeme skupině Sev.en, která sportovní soustředění finančně podpořila a bez kterých by se celá akce neobešla. Poděkování patří i všem sportovcům a trenérům za předvedené sportovní výkony.

DANIEL MELICHÁREK
PROJEKTOVÝ MANAŽER

ZAPIŠ SE (NEJEN) MATĚJOVI DO ŽIVOTA

Matěj je syn našeho kolegy Michala Křížky, který pracuje jako vedoucí přímé péče v sociálně terapeutické dílně. Matěj trpí velmi vzácnou poruchou krvevotvorby, která se nazývá Diamond Blackfan anémie a akutně se pro něj hledá dárce kostní dřeně.

V České republice je 56 náběrových míst, kde je možné se během chvilky zapsat do registru dárců kostní dřeně. Do registru se můžete zapsat i na velké spoustě akcí. Strávíte tím pouze pár minut a někomu tím můžete změnit celý život.

Když přišla nabídka od paní Xenie Mráčkové z Českého národního registru dárců dřeně, že se můžeme zapojit jako dobrovolníci při náboru lidí do registru, naši kolegové neváhali a skočili do toho po hlavě. Veronika a Dominik se vydali na největší mezinárodní rockový open-air festival v ČR, který se konal ve Vizovicích a tím je Masters of Rock.

V průběhu léta jsem měla možnost zapojit se jako dobrovolník do náboru potenciálních dárců kostní dřeně, abychom našli vhodného dárce nejen pro Matěje. Při úvodním proškolení a vzhledu do tématu jsem byla zaplavena novými a nesmírně zajímavými informacemi, což je samo o sobě přidanou hodnotou tohoto dobrovolničení. Činnost dobrovolníků při těchto akcích není zcela jednoduchá – potýkáte se s různorodými názory kolemjdoucích na problematiku, také s mnoha odmítnutími, výjimečně i se zlehčováním situace. Odměnou jsou vám poté ti lidé, kteří vás s otevřeným srdcem vyslechnou, vyjádří slova podpory, a v nejlepším případě se do registru zapíší, aby se mohli v budoucnu stát hrdiny pro Matěje či kohokoli jiného. Dominik doplňuje, že celé toto dobrovolnictví hodnotí velmi pozitivně, a to i přesto, že se něčeho takového zúčastnil vůbec poprvé. Má velkou radost z toho, že se jim povedlo sehnat 50 lidí, kteří se rozhodli vstoupit do registru dárců dřeně. Uvědomil si, jak je tato činnost důležitá a že některý z těchto lidí může někomu změnit či zachránit život. Na závěr s úsměvem sděluje, že by se i nadále rád účastnil akcí tohoto typu a doporučuje to i ostatním lidem a kolegům.

Rozjždím závod s časem

Jmenuji se Matěj, je mi 7 let a jsem ze Zlína.

Ve dvou měsících mi zjistili vzácnou Diamond Blackfan anemii. Od té doby jsem plně závislý na krevních transfuzích, které dostávám pravidelně každé čtyři týdny v Dětské nemocnici v Brně. Transfuze jsou zatím jediné účinné, ne však dlouhodobě udržitelné řešení, jsou s nimi spojeny další komplikace. V dohledné době proto budu muset nutně podstoupit transplantaci kostní dřeně.

Závodím rád, se všemi, ve všem a pořád. Do života jdu naplno, zvesela a s obrovskou chutí. Občas dělám rodičům těžkou hlavu množstvím zájmů, které mám, nadšením pro veškerý sport a vším, co nutně potřebuji vědět a vyzkoušet.

V zářij jdu do školy a spousta toho už umím, rodiče říkají, že si dělám náskok pro náročnou léčbu, která mě čeká...

V registru dárců kostní dřeně zatím není vhodný dárce a síly nemůžeme spojit ani s bráčkou, který se mi letos narodil.

Věříme, že naše aktivní hledání a Vaše přihlášení do registru dárců kostní dřeně pomůže rozšířit množství vhodných dárců nejen pro mě, ale i pro ostatní, kteří jsou v podobném závodu s námi.

www.kostnidren.cz

Matěj Křížka Zlín

25 LET V NADĚJI RADEK VÍTEK

10 LET V NADĚJI MICHAL KŘÍŽKA

RADEK VÍTEK LETOS SLAVÍ KRÁSNÉ JUBILEUM. V NADĚJI PRACUJE UŽ 25 LET. DALŠÍM JUBILANTEM JE I MICHAL KŘÍŽKA, KTERÝ SLAVÍ 10 LET. POJĎME SE PODÍVAT NA JEJICH SPOLEČNÝ ROZHOVOR, VE KTERÉM VZPOMÍNÁJÍ NA SVÉ ZAČÁTKY V PRÁCI, ALE TAKÉ SE DOZVÍTE MNOHÉ Z JEJICH OSOBNÍHO ŽIVOTA.

MICHAL Rade, tak letos v září jsem 10 let v NADĚJI...

RADEK 10 let? Nováčku... Vzpomeneš si, co jsi dělal před 25 lety, když jsem já poprvé vkročil do NADĚJE?

M. V roce 1998? To mi bylo 11 let... Nastupoval jsem do 6. třídy nově postavené Základní školy v Brumově-Bylnici, kam teď mimochodem jezdíme s klienty několikrát do roka na předváděcí akce. Doma jsme si druhým rokem zvykali na nejmladší sestru, se kterou je nás pět sourozenců, hodně se doma pracovalo, začínal jsem hrát na kytaru, objevoval muziku, hrál hry na PC a běhal po okolních kopcích. Za pět let jsem měl potkat svou manželku.

R. To mě nenapadlo, že jsi byl ještě dítě...

M. A co jsi dělal Ty před 10 lety, když jsem do NADĚJE přišel já?

R. V roce 2013? Pracoval jsem na pozici a v kanceláři jako nyní ty. V tom roce vzniklo další pracoviště sociálně terapeutické dílny – Tkalcovna v reprezentativních prostorách OC Tesco. Ředitelkou byla tehdy Katka Pivoňková. Ve Výroční zprávě 2013 jsme se zmínili o úspěchu – jednomu z klientů dílen jsme pomohli získat práci na chráněném trhu práce. To se v tomto období dařilo jen několika málo klientům. Klienti byli v Praze na koncertu „Chceme žít s vámi“, v Lužné byla úžasná akce „Život bačů na Valašsku, řemesla pasekářů“ pro klienty i rodiče. V dílnách se klienti učili pracovní dovednosti při výrobě svíček, pletení košíků, šití zajímavých

výrobků, jezdili pracovat na Lešnou. V dubnu proběhl druhý Kabelkový veletrh a v říjnu třetí Benefiční večer NADĚJE. To jsi tu už byl?

M. To už ano, nastoupil jsem 1. září a docela ve mně i dnes rezonuje atmosféra prvního dne. Šel jsem s pocity jako školáček. Matně si vybavuju i tyto první akce a teď vlastně i tváře té spousty kolegů, kteří za těch deset let NADĚJÍ prošli.

Zajímalo by mě, jaký byl Tvůj první zážitek po vstupu do prostor NADĚJE před 25 lety mezi klienty a pracovníky.

R. V roce 1998 mě přivítalo na Letné prostředí mateřské školy či prvních tříd základní školy: četly se tu pohádky, společně se chodilo na vycházky po okolí, část klientů se vodilo za ruce, společně se zpívalo. Plavat se chodilo do dětského bazénu a hrála se hra „Rybičky, rybičky“. To vše by bylo v pořádku, pokud by zde byly děti. Na stacionáři i v bazénu však byli dospělí lidé. Někteří starší než já. Zíral jsem.

M. Tak to já před deseti lety taky zíral. Po předchozích šesti letech práce ve Zverimexu to bylo něco naprosto nového, mnohdy překvapivého. Dodnes si vybavuju, jak nikdo v mém okolí moc nechápal, že můžu chodit do práce hrát šipky, pinec či stolní fotbal, s klienty jezdit po výletech a vyrábět třeba právě koberce. Do Tkalcovny na Tesco jsem docházel na odpolední směny. Bylo toho tolik, co se člověk mohl naučit, práce mě bavila a najednou začala dávat smysl. Pořád si ale služba nesla prvky stacionáře, které zmiňuješ.

R. Když se tedy pohybujeme v časových osách, mám na Tebe další otázku: Jak bys srovnal situaci před deseti lety a nyní, v roce 2023 v dílnách NADĚJE?

M. Služba sociálně terapeutické dílny už byla v té době úplně jiná než ta, kterou popisuješ, ale obrovsky jinde je i dnes, po těch deseti letech. Je fascinující, jak zásadně se naše práce změnila. Individuální plánování je komplexní týmová práce, s klienty jednáme s respektem a jako se sobě rovnými, podporujeme je v osamostatňování a získávání pracovního uplatnění tak, že mnozí skutečně samostatně bydlí a mají práci. Bavíme se o právech, ale i povinnostech. S úspěchy necháváme prožít i neúspěchy

a podporujeme klienty v jednání za sebe sama. Změnila se náplň práce, její náročnost a odbornost.

Z prostředí mateřské školy je odborné pracoviště, kde jsou pracovní činnosti nástrojem a dílny jsou možností, jak v bezpečném prostředí rozvíjet své dovednosti a poznat podmínky běžného zaměstnání. Z klientů se stávají kolegové a společně pracujeme na dosahování stanovených cílů. Vzniklé výrobky mají svou estetickou i užitnou hodnotu a ocenění veřejnosti je pro klienty obrovskou motivací.

Pracovníci se stále vzdělávají, zcela se změnily principy práce a uvažování o možnostech osob s mentálním hendikepem. Účastníme se odborných konferencí, v rámci odborného kolegia se dotýkáme systémových změn a zásadních témat, ve spolupráci se službami chráněného bydlení a sociální rehabilitace zatěžujeme klienty reálným životem, spolu s rodinami a opatrovníky vytváříme podpůrné sítě a podporujeme v cestě k maximálnímu možnému osamostatnění.

M. Jsi součástí těchto změn, a když zůstanu u časové osy, jak to vidíš za deset let?

R. V roce 2033? To mi bude 72 let. Lesňák? Dům pokojného stáří? Dohodář v NADĚJI? Důchodce na odpočinku? Když vidím kolegyni Květu, která odešla z NADĚJE do důchodu před deseti lety a její elán, když nám pomáhá jako dohodářka, tak bych bral dohodáře. I její formát: když jí volám, abych se domluvil, kdy potřebujeme vypomocet, tak se domluvíme a na závěr dodá: a mimochodem Tě zdravím z Medžugorje. Když jsem ji potřeboval další měsíc, zdravila mě z Lurd. To by mě bavilo: cestovat si, a když bude třeba, vypomoci v NADĚJI. Po tolika letech, kdy kolegy potkávám téměř každý den a máme krásné vztahy, si moc nedokáži představit udělat náhle tlustou čáru.

M. Myslel jsem NADĚJI za 10 let.

R. Aha. Vezmu to postupně po jednotlivých službách:

V sociálně terapeutických dílnách pracujeme v roce 2033 v rekonstruovaných prostorách na Letné, projekt na velkou rekonstrukci se složitě vytváří právě nyní. Téměř všichni klienti služby mají smlouvu na částečný úvazek na chráněném nebo otevřeném pracovním trhu. Dobře funguje buď Úřad práce, nebo Pracovní agentura, která klientům, kteří se u nás naučí pracovním dovednostem a návykům, okamžitě najde práci u soukromých firem. Tyto firmy jsou skoro všechny nakloněny zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, zejména naši cílovou skupinu s mentálním hendikepem. Dnes to ještě tak samozřejmé není.

V chráněném bydlení žije většina klientů služby v bytech samostatně, s partnerem či kamarádem. V zařízeních komunitního typu jsou klienti jen omezenou dobu, než se naučí samostatnosti a poté mají odvahu jít do samostatnějšího života.

Sociální rehabilitace, terénní služba, se v roce 2033 mohutně rozrostla z důvodu, že naši klienti žijí tak jak si přejí ve svých vlastních domovech a tato služba jim asistuje jen při několika málo činnostech, kde to potřebují, přímo v místě jejich domovů. Práce v sociálních službách obecně směřuje k podpoře klientů v jejich prostředí.

A jak to vidíš Ty za deset let?

M. V současné době hodnotím svou práci jako nejnáročnější za celých deset let. Jak se služba vyvíjí, mění se uvažování o klientech a principech práce, zamýšlíme se nad smyslem služby a jejího zkvalitňování, zvyšují se nároky na odbornost a otevírají se těžká témata. To nutně rozhýbalo množství změn, které službu, nás i klienty čekají a věřím, že i posouvají. Vnímám, jak rychle jde vývoj dopředu nejen v sociální oblasti a s jakým zápalem kolegyně zpracovávají nové přístupy. Byl bych rád, kdyby si v dalších letech naše služby udržely svou kvalitu a byly zase na trochu vyšší odborné úrovni, NADĚJE zapojena do významných projektů a pracovníci i dál odváděli kvalitní práci. Na začátku i na konci je pro nás nakonec vždy klient a pro ty bychom tu měli být především.

R. No... Myslel jsem Tebe za 10 let?

M. Blížící se padesátka je pro mě stejně nepředstavitelná jako tvých 25 let v NADĚJI. Kromě práce se pasuju s rolí otce dvou kluků a kupou starostí kolem nich. Pár výzev před sebou máme, ale věřím, že za deset let poberou trochu rozumu a podaří se nám je vychovat tak, aby jejich puberta proběhla bez mé větší psychické újmy a já měl ještě dost energie také na roli manžela, kamaráda, sourozence a teď hodně upozaděné koníčky. ☺

R. Jak hodnotíš spolupráci našich služeb s veřejností? Zrovna na Letné toto téma dost rezonuje.

M. Myslím, že je to pro nás v současné době velké téma. Snažíme se intenzivněji komunikovat a spolupracovat s rodinami klientů. Udržujeme a stále hledáme příležitosti pro spolupráce s našimi partnery, firmami, organizacemi i jednotlivci. S klienty jezdíme na pracovní terapie do ZOO i do lázní, na lesní práce do Provodova, se zaměstnavateli našich klientů se vzájemně podporujeme. Spolupracujeme s univerzitou, zajišťujeme praxe studentů, ze kterých se následně stávají dobrovolníci i naši kolegové. Sportovci kvalitně reprezentují náš Sportovní klub Berani Naděje Zlín. V okolí dílen s klienty udržujeme pořádek, účastníme se a sami pořádáme významné kulturní akce. Jednou takovou bylo i Sousedění na konci srpna, kdy jsme v rámci oslav 25 let NADĚJE na Letné chtěli více poznat naše sousedy a pozvali jsme je k nám do služeb a postarali jsme se o hezký den

pro obyvatele Letné. Věřím, že se nám daří držet dobré jméno NADĚJE a zůstává za námi pozitivní stopa. 😊

R. Díky za rozhovor. Navrhuji zopakovat si jej za těch zmiňovaných deset let, abychom viděli, jak se naše náhledy do budoucnosti naplnily. Souhlasíš?

M. Inu, pokud nám bude dáno, milerád.

R. Při minulém rozhovoru před několika lety jsem na závěr poděkoval kolegyni Ule za inspirativní otázky. Dnes bych chtěl za otázky poděkovat současně Michalovi i umělé inteligenci chatu GPT-4, kterého jsme do našeho rozhovoru zapojili také. Znalostí o Naději i našich životech má opravdu hodně. Snad se naučíme je používat jen pro dobrou věc.

RADEK VÍTEK
VEDOUcí SLUŽEB PRO OSOBY
SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

MICHAL KŘIŽKA
VEDOUcí PŘÍMÉ PÉČE SOCIÁLNĚ
TERAPEUTICKÝCH DÍLEN

OSOBNOST NEZISKOVÉHO SEKTORU

26. DUBEN 2023 BYL PRO NAŠI ORGANIZACI VÝZNAMNÝ DEN. NÁŠ MILÝ KOLEGA RADOMÍR VÍTEK PŘEBÍRAL OCENĚNÍ ZA OSOBNOST NEZISKOVÉHO SEKTORU 2022. PÁR SLOV O RADKOVI A JEHO PRÁCI V NADĚJI SEPSALI JEHO KOLEGOVÉ:

Letos je to již 25 let, kdy pana Radomíra Vítka osud nasměroval na dráhu sociální práce. Jak sám říká, nebyla to řízená cesta, ale směr, který mu určil sám život. Původně pracoval v technické oblasti, studoval chemii, ale aktivně se zapojoval do práce v otrokovické Charitě a práce s lidmi na vozíčku. S těmi strávil více než 7 let cestováním po celé republice i po světě jako trenér stolního tenisu vozíčkářů. Při těchto akcích se poznal se sportovci s mentálním hendikepem a v té chvíli mu bylo jasné, že toto jsou lidé, se kterými by rád spolupracoval. Z tohoto přání nakonec vzešlo dnes již 25 let strávených v NADĚJI. Posledních 7 let vede Dům Naděje Zlín, jehož součástí jsou tři služby: chráněné bydlení, sociálně terapeutické dílny a sociální rehabilitace. Velkou část svého volného času věnuje vedení a práci ve Sportovním klubu Berani Naděje Zlín, který sdružuje sportovce s hendikepem.

Většina lidí pana Radomíra Vítka zná jako veselého, komunikativního člověka, který se rád seznamuje s lidmi, a tak je mnohdy svým okolím vnímán jako typický extrovert. Sám sebe ale definuje jako sociálně přístupného introverta. Jeho definice sama sebe vychází z knihy Síla introvertů, a to z teze, jakým způsobem člověk dobíjí své baterky. Po práci rád bývá občas sám, míří do přírody, na chatu, kde dokáže dlouhé hodiny relaxovat mezi záhony bylinek, věnovat jim péči nebo jen tak pozorovat přírodu a ptáky. Dokáže vnímat a radovat se z úplně obyčejných věcí, což jeho životu dává přidanou hodnotu. Čas strávený v náručí přírody je pro něj odpočinkem, inspirací, a místem, kde může zpracovávat podněty a generovat nové myšlenky.

Jeho vrozená empatie a srdce otevřené dokořán nastavuje dnešnímu uspěchanému světu zrcadlo uvědomění si, že lidé s hendikepem jsou tady pro nás, abychom se více otevřeli a při konfrontaci s nimi lépe rozuměli sami sobě.

TÝM CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ A SOCIÁLNĚ
TERAPEUTICKÝCH DÍLEN NADĚJE ZLÍN

LÉTO NA DOMOVĚ

Ani v čase prázdnin a dovolených na domově nezahálíme. Kromě pravidelných aktivit jako jsou např. lehké aktivní cvičení, trénování paměti, setkání u knihy, canisterapie, bohoslužby, kavárničky s promítáním filmů a oslavy narozenin, si klienti upekli štrůdl a také vyráběli osvěžující letní dezert. A abychom využili příjemných letních rán, paní pečovatelky připravily pro klienty víkendové „snídaně v trávě“. Na čerstvém vzduchu a na sluníčku má totiž i obyčejná snídaně úplně jinou atmosféru a snad i chuť. K létu a času dovolených také neodmyslitelně patří poznávání nových míst a různých koutů světa. Bohužel ne všichni mohou cestovat. Moc nás proto potěšil evangelický farář pan Šebesta, který si připravil pro klienty povídání s promítáním fotek o Francii, Itálii a Belgii. Všichni se tak mohli alespoň v myšlenkách přenést do vzdálených končin. S klienty jsme byli na výletě ve Štípe na komentované prohlídce kostela Narození Panny Marie a také na dožínkách v Kroměříži. Pokud se i vy chystáte na výlet či dovolenou někde v ČR, pošlete nám pohled, rádi si ho přidáme do mapy navštívených míst s pohledy, kterou máme na domově. I v ČR je spousta krásných míst k prozkoumávání!

ŽANETA ZLÁMALOVÁ
VEDOUČÍ DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

STÍNOVÁNÍ

Podpora lidí s mentálním handicapem při hledání práce je důležitým a nezbytným krokem směrem k jejich začlenění do společnosti. Jednou z účinných metod, která může pomoci těmto lidem získat zaměstnání, je tzv. stínování (shadowing). Stínování je proces, při kterém klienti sledují a učí se od zkušených pracovníků ve skutečném pracovním prostředí. Tato metoda jim umožňuje získat praktické dovednosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro úspěšné zaměstnání.

Během stínování si klient může všimnout, jak se určitá práce vykonává a jaké jsou klíčové dovednosti potřebné pro tuto činnost. Může také vidět, jak se tyto dovednosti uplatňují v reálných situacích a jak se pracovníci vypořádávají se stresujícími situacemi.

Lidé s mentálním handicapem při stínování získávají větší sebevědomí a sebeúctu. Mají totiž možnost se podílet na skutečných pracovních úkolech a vidět, jakou hodnotu jejich práce má pro zaměstnavatele. Tímto způsobem se mohou připravit na budoucí úspěch na trhu práce.

Na trhu práce existuje mnoho předsudků a stereotypů vůči lidem s mentálním postižením. Stínování může pomoci tyto předsudky zmírnit a zaměstnavatelům ukázat, že tito lidé jsou schopní a zodpovědní pracovníci, kteří přinášejí hodnotu do pracovního týmu. Další výhodou stínování je, že nabízí jednotlivcům s mentálním postižením možnost vybudovat si síť kontaktů a navázat vztahy s profesionály ve svém oboru. Těchto lidí se mohou zeptat na rady a doporučení týkající se jejich kariéry, což jim může pomoci při hledání zaměstnání.

V sociální rehabilitaci s metodou stínování teprve začínáme. Jedním klientů, který si je vyzkoušel, byl pan Rostislav. Moc si přál zjistit, co to obnáší práce recepčního, a pak se rozhodnout, zda by takovou pracovní pozici zvládl. Stínování mu umožnili naši kolegové z domova pro seniory. Rostislav si celou svoji pracovní zkušenost moc užil a získal řadu nových informací. Po celou dobu jej provázel asistent, který klientovi sloužil jednak jako podpůrce v nečekaných situacích, ale také na základě pozorování získával další podněty pro individuální práci s klientem.

Všem pracovníkům, kteří se Rostislavovi při jeho získávání pracovních zkušeností věnovali, moc děkujeme.

MARIE ŽALČÍK ZACHOVÁ
VEDOUČÍ SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
SOCIÁLNÍ REHABILITACE

DENNÍ STACIONÁŘ PRO OSOBY S DEMENCÍ SLAVÍ 10 LET

Před deseti lety 1. 8. 2013 se poprvé otevřel Denní stacionář pro osoby s demencí NADĚJE Zlín a my jsme moc rádi, že jsme mohli toto významné jubileum oslavit společně.

Velmi nás potěšila návštěva náměstka primátora města Zlína pana Vojtěcha Volfa a paní Mgr. Lenky Pospíšilové z Magistrátu města Zlína. Přivítali jsme i zástupce z ostatních organizací, takže účast na oslavách byla opravdu hojná. Společně jsme mohli poblahopřát dennímu stacionáři všechno nejlepší a další úspěšná léta. Oslavu nám zpříjemnily výborné dorty z Cukrárny nejen Mrkvové DORTY, vlčnovské vdolečky a upečené slané pečivo od pracovníků z denního stacionáře. Klienti i pracovníci si zazpívali a zatančili u harmoniky a všem nám bylo velice hezky.

A jak to v denním stacionáři funguje? Naši službu může denně navštěvovat 10 klientů. Některé klienty dováží rodinní příslušníci, kteří o ně pečují, jiní využívají našeho dovozu. Díky naší službě mohou klienti zůstat v domácím prostředí déle. Pečující mohou chodit do práce a skloubit osobní život s péčí o své blízké.

Od založení jsme poskytli péči 193 klientům. Někteří k nám docházeli/ dochází dlouhá léta, pro jiné to byla krátká doba, dokud to jejich zdravotní stav dovoloval. Součástí naší péče je i sociální poradenství rodinám v nelehkých a psychicky náročných chvílích, které při péči nastávají.

JANA VRBOVÁ
VEDOUČÍ DENNÍCH STACIONÁŘŮ
PRO OSOBY S DEMENCÍ

CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ NA LETNÉ OSLAVILO 25 LET

V minulých letech jsme uspořádali mnoho Zahradních slavností. Vždy je připravovali pracovníci služeb pro klienty a každá jedna byla v duchu zábavy, aktivit, muziky, grilování, léta.

Letos jsme se rozhodli ze Zahradní slavnosti udělat Sousedění a při té příležitosti oslavit 25. narozeniny chráněného bydlení na Letné. Pracovníci všech tří služeb pro osoby s mentálním hendikepem tak spojili síly a tentokrát společně s klienty připravili den pro sousedy z Letné. A přestože nám počasí příliš nepřálo a od mnohého jsme museli kvůli dešti upustit, bylo nakonec i tak co vidět, vyzkoušet, zažít i ochutnat.

Zahradou chráněného bydlení se linula muzika z aparatury našich DJs a když zrovna klienti nevařili kávu, tak obsluhovali výčep. Kdo chtěl, mohl nahlédnout do chráněného bydlení, kde také zájemce provázeli jeho obyvatelé.

Venku byla možnost nakoupit si výrobky z dílen, prohlédnout fotky a informační panely o jednotlivých službách, prolistovat kroniky a zavzpomínat na uplynulé roky ve službách i na Letné jako takové. Ještě více se pak zájemci mohli dozvědět v informačním stánku, kde byly k dispozici kolegyně pro rozhovory o činnosti našich služeb, ale také o právech klientů, sebeobhájství, nabízely podpůrné materiály a odborné publikace.

V prostorách dílen se pak mohli návštěvníci zapojit do workshopů a vyzkoušet si výrobu a zpracování ručního papíru nebo pletení košíků z pedigu. Své místo tu měly také sportovní aktivity, kde bylo možné vyzvat sportovce našeho sportovního klubu SK Berani Naděje Zlín na zápas ve stolním tenisu či šipkách. Zajímavá byla také virtuální realita, prostřednictvím které bylo možné nahlédnout do reálného prostředí nejrůznějších zaměstnání. Za tuto zkušenost děkujeme TIC Zlín.

Odpoledne se umoudřilo počasí, zahradou zavoněl oheň a špekáčky, které jsme si mohli vychutnat spolu s výborným ajvarem a kečupem od Podravky. Všem chutnalo a my moc děkujeme.

Oslavenci z chráněného bydlení slavnostně rozkrájeli dort, nad kterým se nakonec potkala spousta lidí – pracovníků stávajících i bývalých, klientů, sousedů, partnerů, rodin nebo jen kolemjdoucích, kteří využili příležitosti a nahlédli do našich služeb. Snad se nám podařilo ukázat a přiblížit co, jak a proč děláme, že je to práce důležitá a přínosná. A že zase za rok se bude na co těšit.

*NADĚJE

BENEFIČNÍ VEČER

INTERHOTEL ZLÍN

6/10/2023 OD 19 HODIN

Výtěžek bude věnován

sociálně terapeutickým dílnám

K tanci a poslechu zahraje **Showband Pavla Březiny**

Ve 21 hodin vystoupí **Standa Hložek**

Večerem vás provede **Jakub Malovaný**

VSTUPNÉ

400 Kč

PRODEJ VSTUPENEK

zlin@nadeje.cz

+420 771 261 160

BENEFIČNÍ VEČER

Rok utekl jako voda a nás čeká Benefiční večer, který má pořadové číslo dvanáct. Letošní Benefiční večer se uskuteční 6. října 2023 od 19 hodin v Interhotelu Zlín.

Srdečně vás zveme na večer, který snoubí tanec, zábavu, milá setkání, dobré jídlo a především pomoc. Celý výtěžek letošního Benefičního večera věnujeme sociálně terapeutickým dílnám, kde klienti s mentálním postižením získávají nové dovednosti, seznamují se bezpečnou formou s pracovním prostředím, rozvíjí svůj potenciál a jsou podporováni v osamostatňování a hledání pracovního uplatnění.

Pojďme společně strávit hezký večer. Zatancujeme si na známé a oblíbené písničky v podání Showbandu Pavla Březiny. Těšit se můžete na vystoupení Standy Hložka a také bohatou tombolu. Celým večerem nás provede Jakub Malovaný.

Také se už při představě Benefičního večera vlníte v bocích? Doporučujeme oprášit taneční kreace, kterými budete oslňovat na parketu, vyleštit střevíce, vyvětrat společenské oblečení a určitě si nezapomeňte včas pořídit svůj lístek.

Vstupenky lze rezervovat na e-mailu zlin@nadeje.cz, případně telefonicky na čísle +420 771 261 160.

Těšíme se na vás.

ANETA KVAPILOVÁ
FUNDRAISER

KDO SI HRAJE NEZLOBÍ

Ať je zima nebo léto,
zahrát si hry stojí za to.

Domino podle znaků poskládati,
piškvorky svisle, vodorovně i šikmo vyrovnati.

Člověče nezlob se, tam se závodí,
kdo koho vícekrát vyhodí.

Jsou tu dámy, co pasiáns vykládají,
Nebo rozkládaného žolíka hrají.

Na šachy se zatím necítíme,
ale rády si něco zazpíváme.

Připravíme pohoštění, upečeme šnečky
a pak je zbaštíme s kafičkem,
v průběhu filmů naší milované kavárničky.

Ten, kdo se více směje, než rozčiluje je vždycky silnější.

HELENA DUFKOVÁ
KLIENTKA DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

VÝROČÍ ZALOŽENÍ NADĚJE

Milé kolegyně, milí kolegové,

uplynul další rok a my si můžeme připomenout, že právě dnes slavíme 33. výročí založení NADĚJE.

Každé takové výročí je příležitostí k oslavě, ohlédnutí zpět i vyhlédnutí kupředu a neméně také k vyjádření vděčnosti.

Využijme dnešní den nebo dny příští alespoň ke krátkému zastavení, zamyšlení, k vzájemnému vyjádření vděčnosti a poděkování, ke sdílení radosti ze společného díla.

Ať už pracujeme v NADĚJI na jakémkoli místě, na jakékoli pozici nebo jakkoli dlouho, můžeme si společně i každý sám za sebe uvědomit a připomenout, že nás spojuje společné poslání, které do NADĚJE vložili její zakladatelé. NADĚJE od té doby vyrostla, mnohému se naučila a nepřestává se rozvíjet směrem ven i dovnitř. Poslání ale zůstává stále stejné: praktické uplatňování evangelia v životě a jeho šíření. Osobně věřím a vnímám, že naše věrnost tomuto poslání je kotvou, která nás drží v dobách nejistoty a těžkostí a současně motorem, který nás optimálně a moudře posunuje v neustálém rozvoji a inovacích.

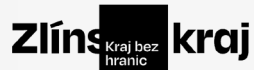
Rád bych vyjádřil svou vděčnost a poděkování Pánu Bohu za jeho dosavadní vedení, ochranu a požehnání. Modlím se, abychom i nadále zůstávali v jeho rukách.

A vám všem děkuji za to, že jste součástí NADĚJE. Každý jste důležitý, každý jste jedinečný a každý jste potřebný.

Ať nám všem v NADĚJI Pán Bůh i nadále bohatě žehná.

V Praze dne 21. srpna 2023

SOCIÁLNÍ SLUŽBY NADĚJE ZLÍN V ROCE 2023 PODPOŘILI

MĚSTO
HOLEŠOV

MĚSTO
VIZOVICE

MĚSTO
BRUMOV-BYLNICE

OBEC
BŘEZNICE

OBEC
ŽERANOVICE

OBEC
ZÁDVEŘICE-
RAKOVÁ

*NADĚJE

OBLAST ZLÍN
OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05

tel. 575 758 131
zlin@nadeje.cz
www.nadeje.cz/zlin

Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejně.